

[N. P. Jensen.]

enhver; og det er selvfølgelig alle enige om. Men Retten til Arbejdet, det er den, jeg vil røre ved her. Samtidig med, at man vil hævde alles Ret til Arbejde, vil man tillade udenforstaaende at bestemme, om en anden maa arbejde eller ikke. Det er for mig en fuldstændig horribel Tanke; Retten til Arbejde maa dog i første Række betyde, at den, der en Gang har faaet et Arbejde, som han er villig til at udføre, ogsaa skal have Lov til at udføre det. Hovedsagen for mig i dette Spørgsmaal er, at man ikke krænker den Mands Ret til Arbejde, der har skaffet sig et Arbejde og er villig til at udføre det; naar dette er Tilfældet, maa andre finde sig deri, og hans Ret til Arbejdet maa forsvares overfor dem, der vil krænke den. Og dette bør gælde baade overfor Arbejderorganisationer og overfor Mesterorganisationer. Ogsaa ved disse sidste forekommer det, at man krænker en Mands Ret til Arbejde. Dette gælder f. Eks., hvis en Mand ved et Licitationsstilbud vil gaa ned under den Pris, som hans Organisation finder passende. Her mener jeg, at vi maa indrette det saaledes, at vi faar Retten til at udføre Arbejde respekteret i højere Grad, end Tilfældet har været i de senere Aartier.

Men jeg vender tilbage til det, jeg har ønsket særlig at gøre nogle Bemærkninger om, nemlig om det, der er tilbage af Nedskrænkningen; det andet var kun en Sidebemærkning. Det forekommer mig, at der i Øjeblikket meget vel kan iværksættes adskillige Indskrænkninger paa forskellige Steder indenfor Administrationen. Det er ingenlunde saaledes, at de Tanker, som de Administrationskommissioner, vi har, og de Sparekommissioner, vi har haft, har fremført, er slaaet igennem, at de har bragt den Indskrænkning i det overflødige Arbejde, som i alt Fald jeg havde haabet paa. Noget er der sket ved deres Virksomhed; paa sine Steder er der sket ret meget — det skal jeg villigt indrømme; men alligevel er der mange Steder, hvor der endnu foregaar et efter min Mening ganske urimeligt Omsvøbsarbejde, et Arbejde, der i adskillige Tilfælde ikke alene er overflødigt, men endogsaa virker skadeligt, nemlig derved, at Administrationen sinkes i sin Virksomhed. Jeg skal holde mig borte fra de Forhold, som jeg i og for sig har mest Kendskab til, Forholdene indenfor min egen Embedsvirksomhed — dem drøfter jeg ad anden Vej, dem drøfter jeg ad administrativ Vej, saa dem vil jeg ikke fremdrage her. Men jeg skal nævne nogle Forhold udenfor mit eget Embedsomraade; saa kan enhver slutte sig

til, at jeg heller ikke er helt tilfreds med Forholdene, som de arter sig indenfor min egen Administration.

Embedsvirksomheden overfor Landets Indbyggere bestaar af tre Hovedafdelinger, om jeg saa maa sige, nemlig Ekspeditionen, Bogholderiet og Revisionen. Af disse tre Ting er efter min Mening Ekspeditionen af alt overvejende Betydning; for dens Vedkommende er det særlig vigtigt, at den gaar saa let og uhindret, sikkert og hurtigt som muligt i Forholdet til den Befolkning, der skal ekspederes, ligegyldigt hvad det nu drejer sig om; men det forekommer mig, at særlig Bogholderiet, men i nogen Grad ogsaa Revisionen, i Virkeligheden paa mange Omraader har antaget et saadant Omfang, at disse to Virksomheder truer med at blive dyrere end selve Ekspeditionen. Jeg vil advare imod at tro, at man, naar man indfører Bogholderi og Revision, da kan gøre det i brede Baner, om jeg saa maa sige, uden at det kommer til at koste Penge. De omhandlede Forhold er i Tidens Løb paa mange Omraader kommet til at koste meget, meget mere, end de efter min Formening burde koste. Jeg skal fremdrage nogle enkelte Eksempler; men disse Eksempler er ikke enkelte i den Forstand, at jeg ikke kunde finde flere; jeg vilde paataage mig at finde Masser af Eksempler, dersom man skulde gaa nærmere ind paa Sagen. Og naar jeg trækker Eksempler frem her, er det for at vise, hvorledes man ødsler med Pen og Blæk og Arbejdskraft indenfor en Mængde Omraader. Det gælder ikke alene Statens Omraade — det ved jeg meget godt —, det gælder ogsaa de kommunale Omraader; ogsaa der har man adskilligt at lære med Hensyn til Simplificering af de administrative Forhold. Jeg skal begynde med af disse Ting at nævne et Skema, som vi i den By, jeg tilhører, har den Fornøjelse at se hvert eneste Aar. Den Gang man indrettede Folkeregisteret, hævdede man, at naar vi nu fik dette, vilde vi blive i Stand til at følge Befolkningens Bevægelser, saa man derigennem kunde blive fritaget for de store Udgifter, der er forbundet med hyppige Folketællinger. Jeg sigter ikke her til de Folketællinger, som Staten foretager hvert tiende eller hvert femte Aar, men til de kommunale Folketællinger, der foregaar omkring i Købstadkommunerne, og som altsaa skulde blive overflødige, naar vi fik Folkeregisteret. Dette blev udtalt; det blev lovet den Gang. Man skulde have en enkelt, maaske to Folketællinger, før man fik Folkeregisteret i Orden, men derefter var man i Stand til gennem dette og Statistikken